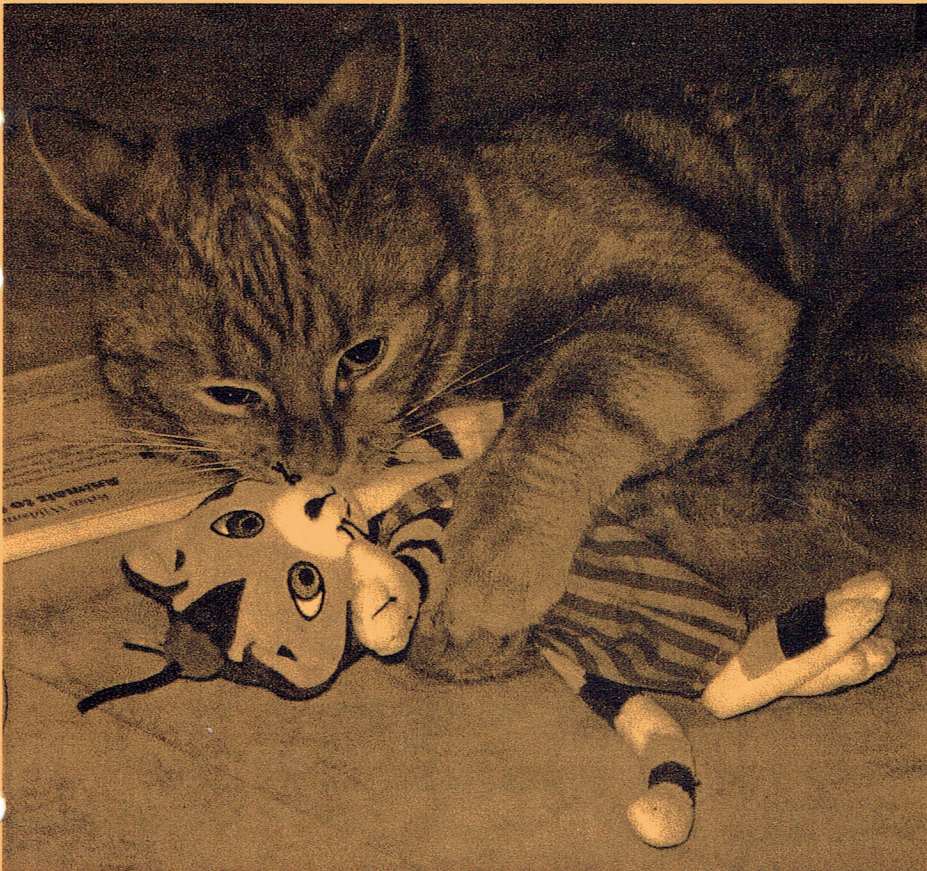

LÖA-Bladet

LOKALNYHETER FRÅN LÖABYGDEN

NR 4 2008

Ruben är stor och rävröd och en av Löas många tokiga katter. Katten Findus är en kär leksak.

Nu kommer katterna

I förra numret av Löa-Bladet lovade vi att göra plats för byns katter i det här numret. De där mysiga, roliga, egensinniga och smått galna djuren, som är de egentliga ägarna till hus och hem i byn.

På sidorna 4-5 uppfyller vi nu det löftet.

Susanne blir
ny rektor i
Löa Skola

Sid 3

De flyttar
men blir
kvar i byn

Sid 6

Nu kan vi
åter handla
av Micke

Sid 7

JULMARKNAD

Löabygdens
Hembygdsförening
ordnar
traditionell julmarknad
i Bygdegården,
2:a advent
söndagen 7 december,
kl 13-16

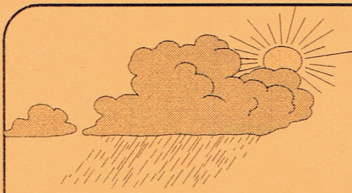
Hemslöjd och hantverk
julmusik
kaffe och lotterier

Läsvärd utställning

Liv och leverne,
personer och händelser
dokumenterade under
23 år i Löa-Bladet

Välkomna!

Ömsom sol ömsom vatten

Att skriva om vädret denna höst är inte så roligt. Det har mest varit slask och novembermörker så långt minnet räcker och ögonen ser.

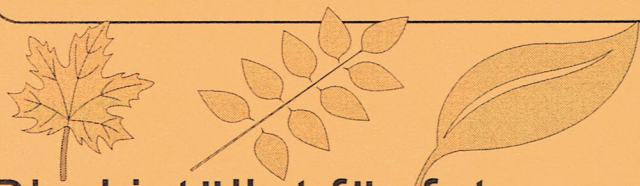
Fast sedan dyker det plötsligt upp en sådan där vacker frostnupen dag med sol och ljusblå himmel. Det ska erkännas. Och då blir man glad igen.

Någon snö att åka skidor på eller ens tala om har vi dock inte haft i Löa än. Tänk, redaktionen minns ett år när den första snön kom den 19 oktober och sedan låg kvar hela vintern. Det var då det.

Nu har vi dock knasiga katter, ungdomar som flyttar men ändå stannar, nyöppnad butik och kommande aktiviteter att skriva om, så lite roligt finns det i detta blad också.

Och nu har ju året hunnit så långt att vi faktiskt kan önska en God Jul och ett Gott Nytt År! Glöm inte heller Beethovens födelsedag den 16 december.

18 november 2008

Blad istället för foton

Hembygdsföreningens julmarknad har under många år kunnat bjuda på en uppskattad fotoutställning mellan hemslöjden, julkransarna och knäcken.

Men nu har, konstaterar hembygdsföreningens styrelse, de flesta av byarkivets gamla fotografier visats upp och tyvärr är de senaste årtiondena inte så väl fotodokumenterade. I alla fall finns inte dessa bilder i arkivet än. Det blir således ingen fotoutställning i år.

Men det som hänt i byn under senare år finns ju ändå dokumenterat i ord. Löa-Bladet har kommit ut i 23 år och bladet får bidra med årets julmarknadsutställning. Alla 66 exemplar av tidningen som hittills kommit ut kommer att finnas tillgängliga att bläddra bland och läsa i vid fikaborden.

En rätt rolig påminnelse om händelser och evenemang av olika slag, sommarteater och kyrkvandringar, fester och föredrag, djur och människor. Och minns ni alla idéer som byn har haft kring sin bygdegård och kampen för skolan?

Lotterna brukar ha en strykande åtgång på julmarknaden. Hembygdsföreningen tar tacksamt emot gåvor att använda som vinster. Kontakta Eric Wickman, 300 92. Tack på förhand!

LÖA-BLADET

En tidning för Löa med omnejd.

Utgiven av Löabygdens Hembygdsförening.

Redaktion: Stina Gottliebsson, Petters, 302 55

Maria Lindstedt, Fredensberg, 309 09

Dags att ansöka om 2009 års Kulturstipendium för unga

Löabygdens Hemstipendier till ungdomar förkovra sig i kultur, litteratur. Årligen anslås högst 1 500 två eller tre stipendier.

bygdsförening delar ut i Löabygden, som vill tur, musik eller teater. kronor att fördelas på

Syftet med dessa stipendier är att uppmuntra ungdomar mellan 7 och 18 år, som är födda i eller boende i Löa eller som har gått i Löa Skola, att intressera sig för hembygdens kultur och historia. Eftersom musik och teater alltid varit en viktig del av föreningens verksamhet anses detta i hög grad höra till hembygdens kultur. Stipendier kan således ges som bidrag till kurser eller utrustning för studier inom dessa områden.

Stipendier kan också ges för historisk dokumentation av personer, gårdar eller företeelser i Löabygden, till exempel genom intervjuer med äldre personer eller studier av släkt- och gårdshandlingar i egen ägo eller av material i Löa Byarkiv. Resultatet av en sådan "forskarinsats" ska delges Hembygdsföreningen som en skriftlig rapport eller som en muntlig presentation vid ett årsmöte eller liknande.

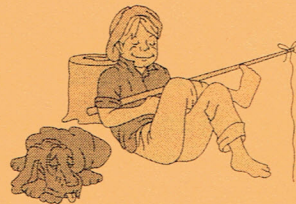
Man kan söka stipendium för egen del eller föreslå lämplig stipendiekandidat. Ansökan om stipendium ska vara Löabygdens Hembygdsförenings ordförande, Eric Wickman, Västra Löa 8259, 714 94 Koppberg, till handa senast 1 mars 2009. Så än är det ju gott om tid att fundera över eventuell stipendiansökan.

Stipendierna delas ut i samband med Hembygdsföreningens årsmöte, som brukar hållas mot slutet av mars.

Inga adresser än

Ännu har inga belägenhetsadresser fastställts i Löa. Förutom för Göran Larsson, som vi berättade om i förra numret.

– De är på gång, säger Eva-Britt Andersson på kommunens mätningkontor. Men det är många instanser som ska säga sitt och jag kan inte säga någonting om när det kan vara klart.

Sommarplaner

Det blir laxfiske i kvarndammen, spelmannsstämman och gudstjänst i hyttan som vanligt kommande sommar. Det blir den andra helgen, 11-12 juli 2009. Det är en vecka senare än vanligt beroende på att Linde Nyckelharpor, som brukar vara med såväl på spelmannsstämman som vid gudstjänsten, fyller 30 år och är på resa. Dem vill hembygdsföreningen gärna ha med och således skjuter vi på sommaraktiviteterna.

I år kan man också räkna med barnteater på Trollstigen igen. Kanske med fler föreställningar och lite annan utformning. Men något blir det, hälsar teatersektionen och återkommer när mer fastställda planer finns att berätta om.

www.loabloggen.blogg.se

Det goda komplementet till Löa-Bladet. När ni vill ha snabb och aktuell information om vad som händer eller har skett i Löa.

Att ha egna erfarenheter av läs- och skrivsvårigheter är till stor fördel för en lärare och rektor, tror Susanne Lundell-Stridh.

Rektorsbyte i skolan Susanne tar över efter Claudia

Susanne Lundell-Stridh blir ny rektor för Löa Skola vid årsskiftet. Claudia Holm har sagt upp sig, för att tillträda rektorstjänsten vid Kristinaskolan i Lindesberg.

– Först sa jag nej, nej, nej, aldrig i livet, berättar Susanne. Men nu när jag har fått tänka på det ett tag, tycker jag att det ska bli riktigt roligt. En spännande utmaning.

Susanne är född i Stockholm och upp- vuxen i Krylbo och visste redan som barn att hon ville bli förskollärare och jobba på dagis. Men det kom en massa affärer och egna barn i vägen, så det dröjde ett tag med utbildningen.

Eftersom barn- och fritidsprogrammet som hon ville gå på gymnasiet bara fanns i Falun, sju mil från Krylbo och hon redan då hade träffat sin blivande man, fick det bli en affärslinje i stället. Sedan var det såväl ICA som Konsum, BoW och en Statoilmack, som höll henne sysselsatt under några år.

Dyslektiker

Familjen flyttade till Nora 1993, där affärslivet fortsatte tills äldsta dottern var 8 år.

– Hon hängde inte med riktigt i skolan, vi märkte själva mer och mer att det var något som inte stämde och så småningom fick vi utrett att hon är gravt dyslektisk.

– Jag tyckte inte att hon fick den hjälp hon behövde i skolan och det var då jag bestämde mig, för att själv ta itu med detta och med min egen utbildning, säger Susanne. Och då kände jag att jag ville bli lärare, inte ”bara” förskolelärare.

Viktigt att kunna läsa

Susanne hade själv läs- och skrivsvårigheter i skolan och vet hur viktigt det är att man får rätt hjälp från början.

– Jag hade inte alls så stora svårigheter som min dotter, men den hjälp jag fick av min mamma var oerhört värdefull för mig. Och jag tror att jag som lärare nu har en stor fördel av att jag har egna erfarenheter av hur svårt det kan vara med bokstäverna.

Det är så viktigt att alla barn får lära sig att läsa, menar Susanne. De som har det lite svårare måste få hjälp på rätt sätt. Bilder och datorer kan inte kompensera, man måste kunna läsa för att klara matematiken och alla andra ämnen också.

Intressant med friskola

När Susanne var klar med sin utbildning 2004 fanns det en tjänst ledig i Löa, som hon sökte och fick. Att det var en friskola var inte den viktigaste anledningen till att hon sökte sig hit, men hon tyckte ändå att det verkade intressant med en friskola och det speciella

föräldraengagemang som finns för den.

– Det var kärvt med ekonomin den första tiden jag var här och prognosen för antalet elever pekade rakt nedåt. Då funderade jag ett tag på om jag verkligen hade hamnat på rätt ställe.

– Men nu ser jag bara fördelar. Här finns en lugn och trygg miljö, bra arbetskamrater, bra barn och bra föräldrar. Visserligen är väl skolans ekonomi inte den bästa nu heller, men det beror på att vi vuxit lite fort den senaste tiden. Med Carl-Eric Persson i den administrativa ledningen och Oa Holfve och aktiva föräldrar i styrelsen känns allt bara bra.

Chef över kollegor

Att bli rektor innebär att Susanne blir chef över sina tidigare arbetskollegor och hon erkänner att det var det som fick henne att tveka mest att tacka ja till jobbet.

– Men alla tycks bara vara positiva nu och stöttar mig i det här, så jag behöver inte tveka längre.

Som rektor får Susanne det pedagogiska ansvaret för skolan, Trollebo och fritis och personalansvar för drygt 20 anställda. Det är dock ingen heltidssyssla, utan tanken är att hon ska fortsätta sin lärargärning ungefär halva sin arbetstid. För närvarande är Susanne lärare för årskurs 1. Därtill har hon svenska i årskurs 3 och bild i åk 5-6.

– Det är inte riktigt klart än hur det blir, men jag räknar med att få följa min nuvarande klass vidare genom årskurserna, men överläter svenska och bild till någon annan. Vårterminen blir Susannes prövotid. Känner hon efter den att hon vill fortsätta som rektor kommer hon att gå en särskild rektorsutbildning också.

Inte missnöjd med Löa

För Claudia Holm betyder rektorstjänsten på Kristinaskolan att hon får jobba på hemmaplan och slipper pendla mellan Lindesberg och Löa.

– Det är naturligtvis en fördel, säger Claudia. Och för mig känns det också positivt att det är en renodlad rektorstjänst. Jag tror att det är lättare att göra ett bra jobb, när man inte behöver splittra sig och vara både rektor och lärare.

Hon vill samtidigt betona att hon inte sökt sig från Löa, för att hon är missnöjd med skolan på något sätt.

– Nej, absolut inte, säger Claudia. Tiden i Löa har varit väldigt värdefull för mig. Jag har lärt mig så otroligt mycket här. Det är en härlig skola.

De knepiga katternas sidor

Sture, Håkan, Yngve, Hilding och Hulda är bara några av dem. De som är de egentliga ägarna till hus och gårdar i Löa. För så är det. Det vet alla som delar sitt hus med en katt. Det är katten som bor där. Människor och eventuella hundar eller andra djur kan i nåder få plats, om det sker på kattens villkor. Och människorna finner sig. Gosar med de läbbiga råttjägarerna och ler ömt åt deras egenskaper och egenheter. Låt oss presentera några av dessa speciella löabor:

Bäzen talar mycket tydligt

Bäzens residens är Skogalund. En spökligt grå och gammal katt. Han är visserligen förvisad till garaget tillsammans med ett par kompisar, eftersom Filip är allergisk. Men det går att regera från ett garage också. Bäzen talar mycket tydligt. Alla i familjen förstår honom.

Han gillar barnen Gunnarsson. Blir det för stimmigt omkring honom lägger han en försiktig tass på det närmaste barnet och spärrar successivt ut klorna tills han uppnått det lugn han vill ha. Andras ungar fräser han åt direkt.

När Bäzen drabbades av någon slags stroke i somras och fick svårt att få bakroppen med sig fick han flytta in ändå, för terapi, omvårdnad och råkor. Filip får andas bäst han kan.

Hilding håller på könsrollerna

Ingela och Mikael Stark bor hos Hilding och Hulda. Hilding håller på könsrollerna. Han låter Hulda jaga och tar själv hand om bytet.

Det knastrande ljudet när en katt frossar på en råtta under sängen är inte trevligt.

Ingela följer också könsrollsmönstret:

– Micke, ropar hon! Vakna Micke, gör någonting!

Yngve hittades i ett träd

– Är du inte snäll sätter jag upp dig i trädet igen, hotar Eva Österberg ibland.

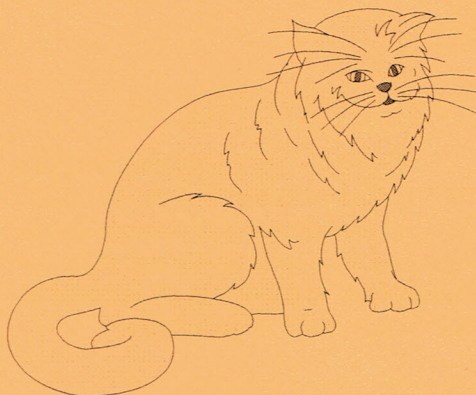
Men Yngve tar det lugnt. Han vet att matte aldrig skulle göra något sådant. Han hittades i ett träd för tre år sedan – hur han kom dit tänker han verkligen inte tala om. Men han är glad att han fick hjälp ner och har nu med Evas hjälp ökat sin kroppsvikt från två till sju kilo.

Även Niklas bidrar till mathållningen. Det är han som fiskar gäddan, 28 gäddor låg i frysen i somras! För kokt, ordentligt urbevad gädda ska det helst vara. Gärna med gräddfil eller crème fraiche till. Fast torrfooder från Dalvikskvarn slinker ner det med.

Kitty och Svarta Ryggen var delägare i Yngves hus. Kitty springer ständigt runt

och jagar och kommer hem med rejäla byten. Svarta Ryggen tog det betydligt lugnare. Han nöjde sig med små möss, som han bar in i köket. Helst levande. Det var roligare så. Då kan ju hunden Irma få vara med och leka också.

Men nu har det sorgliga hänt, att Svarta Ryggen blivit överkörd. Nu är det bara Kitty som använder kattluckan. Yngve föredrar dörren. In och ut vid pass tre gånger per natt. Eva går snällt upp och öppnar.

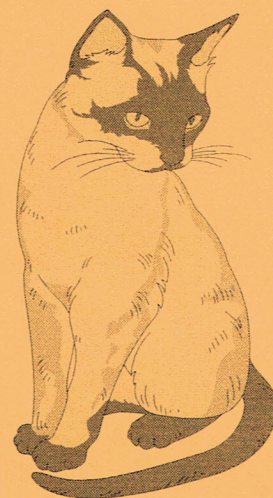

Sture styr på Eriksberg

På Eriksberg är det Sture som styr. Såväl Stig och Staffan som stutar, hönor och människor är hans undersåtar.

Sture, som nu är 12 år, flyttade till Eriksberg samtidigt som Kjell Björkgren och Anna Holfe och grundlade sina bortskämda vanor redan då, enligt Anna. Byggjobbarna, som hjälpte till med det första renoveringsarbetet på gården delade villigt sina leverpastej-smörgåsar med honom.

Sture ser ut som Whiskas reklamkatt, men sådant får han inte. I alla fall inte mer än en portionsförpackning som en godbit om han äter inne någon gång. Annars får han oftast mat i stallet tillsammans med Stig och Staffan, som är bröder och 3 år gamla. Ja, de är katter de också förstås. Men Anna tror att hon utfordrar många fler av Löas katter där. Mycket torrfooder går det åt! Fast Stig är nog den som äter mest. Han är rund som en boll. - Men ska man tala om bortskämda katter, så

finns det ju ingen i hela världen som är så bortskämd som den som bor hos pappa Oa och Lena i Rällså, skvallrar Anna. Lena kommer allt som oftast hit med fin kattmat som Winston vägrar att äta. Winston heter han, men han kallas för Korven.

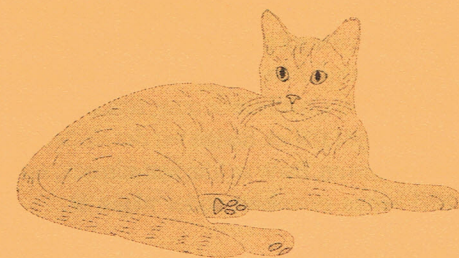
Sele räddar livet

På Humlegården bor Sigge, Felicia och Morris. Sigge är äldst i gården. Därmed vet han också sin rang och värdighet. Han är klok nog att överleva en utemiljö och bidrar gärna till familjens försörjning. Han lägger de infångade mössen i en prydlig rad på trappan. Men själv håller han gärna till godo med burkmat när det bjuds.

Felicia och Morris har den olyckliga ovanan att rusa rakt upp på riksvägen om de slipper ut utan tillsyn. Som en ren livräddningssåtgärd hålls de därför inne, men får komma ut och gå i sele tillsammans med matte Britt Wickman.

Morris äter gärna strömming, men Felicia föredrar kokt, djupfrost Alaska Polock. Fläskkött och skinka kan också gå bra som variation.

Eric får nog också mat därhemma, men han hävdar själv med bestämdhet att han är nummer fem i hackordningen i familjen.

Ådi gillar potatispannkaka

Moa Söderlöf sover i Ådis säng. Ådi är en jättesnäll grå och vit norsk skogskatt. Han jagar gärna sin egen svans och tackar inte nej till potatispannkaka om Moa bjuder.

För tung för blomlådan

Att påstå att han ser ut som Katten Gustaf är inte rättvist, men en stor, röd och kraftfull katt är det, Ruben på Petters.

Det var den kalla november 2004, som den förmodligen övergivna sommarmatten sökte ett nytt hem. Ruben Gustafsson på Klasboda förmedlade kontakten och därmed fick katten sitt namn också.

När Ruben väl fått komma in i värmen visade han till en början ingen som helst lust att gå ut igen. Men småningom anpassade han sig ändå till ett normalt kattliv med egen ingång.

En grym rått- och fågeljägare, men samtidigt den mest gosiga av keliga och människovänliga kissemissar.

Hans välbehagskurrande är synnerligen ljudligt. Ibland kan man tro att hela tv-soffan försetts med motor.

Med maten är han speciell så tillvida att varken strömming eller annan fisk lockar. Råkor och leverpastej är honom likgiltigt. En och annan bit lagrad ost eller rökt skinka kan slinka ner, men annars duger vanlig burkmat bäst. Om det inte är fårs eller bitar i sås. Bitar i gelé ska det vara, och inte av den billigaste sorten.

Och även om hans människor förvandlat honom från en han till ett det, hoppar han gärna upp i blomlådorna, för att flukta lite på kattfröknarna i Lillstugan, med ty åtföljande katastrof. Ett häftigt kattfniss hörs från de svarta små flickorna på andra sidan fönstret, när Ruben dräsar i backen med blomlådor och allt

Smulan är rädd för hönor

Smulan bor för närvarande på Hagalund tillsammans med Annica och Jonny Karlsson. Efter nyår får hon nog följa med till Åkroken.

– Smulan är så rolig, berättar Annica. Hon smög på en höna här för ett tag sedan, men när hönan fick syn på henne och sa kakakaka-kaa blev hon skiträdd och sprang hem i världens fart och skrek miaaaaauuu, ungefär som ”kom och hjälp mig”.

Smulan går gärna med oss på promenad, men hon skriker hela tiden, så ibland kommer vi överens om att gå riktigt fort så att hon inte hinner med. Då stannar hon och står och blänger surt. När vi sedan kommer hem visar hon demonstrativt hur missnöjd hon är.

Mest konstgjorda möss

Kattfröknarna i Petters Lillstuga är Smirra och Ice. De är döpta efter drycken Smirnoff Ice.

– Vi är ju så fantasifulla, säger Jenny Sigvardsson, som tillsammans med Mattias Roth också får plats i huset.

Små, svarta och tunna är de. Katterna alltså. Inte ens om man lägger till den tredje, Slitz, kommer de tillsammans upp i samma vikt som grannpojken Ruben.

De två första hämtades i Karlskoga hos en man utan ben och en kvinna utan armar. Detaljer som det är svårt att inte lägga märke

”Förlåt alla katter!
Jag visste inte att ni kunde vara så underbara”

Lester har flyttat till Löa och Lillemor Larsson ber alla katter i Löa, ja, alla katter

överhuvudtaget, hela kattsläktet om förlåtelse.

– Jag får verkligen be om ursäkt, säger Lillemor. Jag trodde att katter revsönder och pissade ner och var omöjliga att ha i ett hem. Jag trodde att katter är ointelligenta och aldrig kan lära sig någonting. Min uppfattning om katter var inte hög.

– Men nu har Lester lärt mig att katter kan vara helt underbara, mjuka, goa och läraktiga. Det är helt otroligt!

Utsikt från ett fönster

Lillemor hittade Lester när hon satt på sitt jobb på banken i Lindesberg och tittade ut genom fönstret. Därifrån hade hon utsikt över en liten cementerad bakgård och där satt en katt på en plaststol.

– Han satt där jämt och jag kunde inte låta bli att titta på honom. Jag såg att människor kom ut och gav honom mat och var vänliga mot honom. Men jag såg också hur skator och andra katter kom och lurade maten av honom, utan att katten brydde sig så mycket om det. Han kurade ihop sig och låg kvar på sin plaststol.

Till slut kunde Lillemor inte styra sin nyfikenhet längre. Hon gick och ringde på och frågade om katten.

Och då fick hon ju höra hur förtvivlad familjen var som inte kunde ha sin älskade Lester inne längre. Ett barn hade blivit allergiskt. Och vad skulle de nu göra med katten till vintern? Kan inte du ta hand om honom?

till när man kommer för att köpa katt.

– Det stod ju ingenting om det i annonsen, säger Jenny och berättar målande om sin svårighet att inte glo på ett opassande sätt.

Slitz räddade den godhjärtade Jenny från en säker avlivning ett par år senare.

Katterna saknar inga extremiteter och har en tendens att försvinna på alltför stora lovar hemifrån när de släpps ut, så mestadels får de hålla sig inne. De många mössen, som ligger utspridda över golvet, är huvudsakligen av konstgjort slag.

Följde gärna med

Lillemor hade då verkligen inte tänkt sig att skaffa katt. Men efter att förgäves ha försökt hitta någon annan som kunde ta hand om honom, blev det ändå så att Lester fick följa med hem till Löa.

Och Lester följde lugnt och snällt med och verkade redan från första stund nöjd och glad och över att få ett nytt hem, där han får vara inne också.

Första dagen ville han se sig om ordentligt. Han krafsade uppfordrande på varje stängd dörr. Lillemor fick lov att öppna till matrummet och sovrummet och alla garderobers, så att Lester kom åt att göra sin inspektionsrond. Han var helt nöjd med vad han såg.

Perfekt väckarklocka

– Första natten la jag mig i köket med honom, berättar Lillemor. Lester låg lugnt på min arm till kvart i sju på morgonen. Då strök han mig försiktigt över kinden med tassens och undrade om det inte var dags att gå upp och göra frukost. Och det har han fortsatt med. Varje morgon, exakt 6.45 kommer han och väcker mig med en försiktig strykning över kinden. Jag har väl aldrig varit med om maken till katt!

Lester är enligt Lillemor blå till färgen med vit haklapp. Han tar sig några promenader runt Björknäs ibland, men fungerar utmärkt som inne katt också. Han går snällt på pottan och tycks inte ha några behov av stinkande revirmarkeringar. En underbar katt. Den 16 juni nästa år fyller Lester 10 år. Då ska det blir stort kattkalas i Löa lovar Lillemor.

De flyttar men stannar i LÖa

Det rör på sig i LÖa. Flyttlassen går. Men att flytta behöver ju inte betyda att man flyttar ifrån byn. Det är det inte så många som vill. Även ungdomarna väljer att bo kvar. Det kanske inte är helt unikt, men ändå glädjande för den gamla bergsmansbyn.

Med reservation för att vi kanske inte alls har koll på alla redovisar vi här några av de senaste flyttningarna.

Köpte hus och miste jobbet

Andreas Elisson tycker att det är perfekt att kunna bo kvar i LÖa. Tillsammans med sambon Sabina Wärnberg bor han nu i timmerhuset norr om Trollebo dagis och Löbos parhus. Michael Long var den tidigare ägaren av huset. Mindre perfekt är att Andreas nyss blivit friställd från sitt jobb på Arvinmeritor.

– Men det ordnar sig nog, säger Andreas lugnt. Sabina pendlar till Borlänge för sitt jobb som kostekonom.

Flyttade ner och bytte upp sig

Lars och Ami Cederin har flyttat snett nedåt och bytt upp sig. Nerför trappan i västra delen av Missionshuset och in på bottenplanet i mittendelen. Från 1,5 till 3 rum och kök.

Efter en resa till Indien för 10 år sedan fick de klart för sig vad räknas som normalt

boendetrymme i andra delar av världen. Så de valde helt medvetet och frivilligt att pensionera sig i den mindre lägenheten efter sexrumsvillan i Bångbro. Nu känns det rätt skönt med lite större utrymme ändå.

Föryngring i Missionshuset

I trerumslägenheten, som Cederins nu flyttat in i bodde tidigare Elsa Hultberg, som avled i höstas 102 år gammal. De ungdomar som nu flyttar in efter Cederins har väl bara en femtedel så många år på nacken. Emil Persson tar klivet ut i världen genom att flytta från föräldrahemmet, Sjöberga, i den sydligaste delen av gamla riksvägen genom Västra LÖa till den andra änden av vägen.

Bäst av allt, tycker Emil, är att han därmed kan bo kvar i LÖa. Då har han ju nära till styrketräningslokalen vid plan också, där han är en av de allra flitigaste tränarna. Emil jobbar som snickare, medan sambon Towa Karlsson från Rällså ännu går kvar i skolan.

Borrar i Stockholm men vill bo i LÖa

Moa-Lina Ahlberg går också kvar i skolan. Sista året på hotell- och restauranglinjen i Lindesberg. Till sommaren hoppas hon på ett jobb hos Tages. I alla fall när hon än så länge inga hetare drömmar om egen restaurang eller franska kockskolor.

Men när det nu blev en lägenhet ledig i

Missionshuset, efter Britta Swanlund, var det klart att Moa-Lina tog chansen att bosätta sig i LÖa, där hon är uppvuxen.

– Ja, Gud ja! Det är ju här man vill bo.

Sambon Tobias Söderström från Stråssa jobbar i Stockholm för TGB, som borrar i allt som går att borra i. Ett fast jobb som ger pengar kan ju vara värt att pendla för, men visst skulle Tobias också vilja ha ett jobb närmare LÖa.

Fann LÖa på bloggen. Nu har de köpt hus här

I förra numret av LÖa-Bladet berättade vi om Annica och Jonny Karlsson från Guldsmedshyttan, som läst om LÖa på bloggen. De tyckte att LÖa lät som en mycket trevlig by och skolan bra för Annicas döttrar Amanda och Frida Cedervall. De flyttade hit och har till en början hyrt Hagalund av Moa och Lars-Öyvind. Att de inte ångrat sin flytt bevisas nu av att de har köpt Åkroken av Bernt Johansson. Hagalund är således hyresledigt.

Skåning söker jobb i LÖa

Sedan 1 september finns en ny hyresgäst i lilla huset på Östannor. Per Andersen från Skåne sommarbodde som barn i trakten och fick via Bengtssons på Bäcktorp kontakt med Alf och Britt på Östannor, när han kände lust att bosätta sig mer uppåt landet. Han har kört skogstraktor, men söker för närvarande ett nytt jobb.

Maria är fångad av dansen

Jag har blivit dansotriggig. Det är lika bra att erkänna. Dag och natt, vardag som helgdag tänker jag på dans, drömmer jag om dans. Vad

är det som är så roligt? Jo, jag tror att det är en kombination av att få motion (utan att man märker det), få koncentrera sig på sig själv, sina fötter, armar, överkropp och takt, umgås med andra i en aktivitet som ger glädje och samtidigt få lära sig något nytt. Jag går på danskurs i Lindesberg och kör där dubbla pass. Folk undrar hur jag orkar. Då svarar jag att ”asch, det här är väl ingenting! Jag skulle kunna dansa åtta dagar i veckan. Eller åtminstone sju!” Ja, ni förstår, jag har blivit i det

närmaste galen.

Hemma trycker barnen händerna mot öronen och rullar med ögonen när jag närmar mig ämnet. Maken hummar intresserat vid middagsbordet åt mina berättelser om nya stegkombinationer.

Väninnorna i dambastun är förstående och gratulerar mig till att ha funnit Hobbyn med stort H.

På morgnarna när jag har ställt in lunchlådan i kylskåpet på jobbet händer det att jag – utan musik och helt spontant – gungar loss i några takter mellan diskvagnen och kaféborden med restaurangchefen, som också går på samma kurs.

Jag dansar salsa och bugg. Men eftersom det är så underbart borde det väl vara fler som kunde vara med och dela glädjen!?

Jag tycker att jag har hört så många som vill dansa i LÖa. (Om det nu inte bara är ekot

av mig själv jag har lyssnat till?) Varför inte prova? Dansläraren Tommy Jälefors hängde på direkt. Till saken hör att det nog inte blir några fler danskurser i Lindesberg efter jul.

Vi har nu bokat in den sista helgen i november (den 29-30) då vi kör intensivt i Lokalen. Om nu denna dansbacill smittar fler i LÖa fortsätter vi på ett eller annat sätt!

Denna gång blir det bugg. Men det finns fler danser! Och fler helger! Blir intresset stort kör vi förhoppningsvis vidare.

När LÖa-Bladet kommer ut har anmälningstiden till denna kurs förmodligen gått ut (20 nov). Men Maria Lindstedt nås på snikhild@hotmail.com eller på telefonnummer 070-54 65 125 för dem som har frågor om nästa danstillfälle.

Mikael Norwald har ännu en del att lära om priser och beställningsrutiner. Då är det skönt att ha Alf Carlsson i närheten

Dalvikskvarn i nya Löalokaler och Micke tillbaka bakom disken

Så är han då tillbaka bakom disken i Löa, Mikael Norwald. Om inte i egen livsmedelsaffär, så i alla fall som föreståndare för Dalvikskvarns nya Löabutik.
– Jätteroligt, tycker Mikael själv. Men hur det blir vet jag ju inte än. Det får kunderna bestämma.

Micke har alltså tagit över efter Alf och Britt Carlsson, som blivit pensionsmässiga och Dalvikskvarn har flyttat från Östannor till Hyttån. Torbjörn Elvenäs ladugård är inte till att känna igen. Förvandlad som den är till ett stort, fräscht och fint affärshus.

Tredubblat utrymme

Sedan 1 november huserar Dalvikskvarn där på drygt 200 kvadratmeter. Det är nästan tre gånger så mycket som tidigare. Så än så länge finns det luft mellan hyllorna och gott om plats för foder av alla de slag, arbetshandskar, seldon, grimmor, hårt bröd, diskmedel, fågelstugor, toapapper, murbruksbaljor, kaffe, sockor, skosnören, julljusstakar och allt annat som finns där.

– Det som fanns hos Alf och Britt kommer att finnas här också, säger Micke, men sortimentet kommer också att både breddas och fördjupas. Fler typer av varor och fler sorter att välja på.

Många idéer

– Det är klart att jag har massor av idéer - du känner väl mig? – och butiken kommer att utvecklas på olika sätt. Men det viktigaste är ju ändå vad kunderna förväntar sig och vill ha. Jag måste till en början bli varm i kläderna, lära känna kunderna och höra vad de har för förslag.

Den som kommer med förslaget att sortimentet ska omfatta mjölk och smör och ost och att en del av lokalen ska förvandlas till en ren livsmedelsbutik, lär dock inte få det igenom.

Det är framför allt kunderna som ska bestämma vad jag ska ha för sortiment, säger Micke. Anders Hedblom från Vasselhyttan är en av dem som får hjälpa till.

– Ånej, det finns gränser säger den gamle lanthandlaren.

Mycket att lära

Micke har naturligtvis mycket att lära om varor, priser, beställningsrutiner med mera och under de första veckorna mötte man såväl Britt som Alf i den nya butiken, som hjälp och rådfrågare.

– Det känns tomt, förskräckligt tomt, erkänner Britt, vi har ju haft butiken på Östannor i 17 år nu.

– Men det ska bli jätteskönt också, säger Alf. Jag har trivts fantastiskt bra med det här jobbet, men nu ska det bli så skönt att få äta en måltid, utan att springa.

Även om det funnits fasta affärstider och stängda onsdagar, så är det inte alltid som de har hållits, varken av kunder eller leverantörer. Och att äta en ostörd lunch har inte varit lätt.

Kanske lunchstängt

Micke funderar på om han kanske ska ha en stunds lunchstängning på vardagarna.

– Äta kan jag ju göra här, men jag måste nog hem och ta hand om djuren en stund och då är det kanske bättre att kunderna lär sig att det är stängt en viss tid. Stängt på onsdagarna blir det även fortsättningsvis.

Tills vidare blir Micke ensam anställd i Dalvikskvarnsbutiken och Totto Elvenäs rycker in varannan lördag.

Totto är nöjd med sin ombyggda ladugård och tycker att det nya affärshuset kommit en god bit på väg nu när Dalvikskvarn har flyttat in. Men här finns ju 700 kvadratmeter att fylla och de ska nog få sin funktion på lite sikt. Säger Totto.

Vindkraftverk på drift i Löa

I mitten av oktober fick vi ett vindkraftverk i Löa. Fast det var bara delar av det och det var ju inte riktigt meningen.

Bilen med det 37 meter långa och 55 ton tunga röret, en del av den 110 meter höga masten till ett vindkraftverk, var på väg till Fjällberget. Men strax efter södra infarten till Västra Löa ville de bakre styrhjulen på trailern inte vara med längre. De låste sig och skar ner utanför vägbanan, så att hela släpet med last välte ner i diket. Dragbilen drogs med i fallet och välte den med, men blev ändå kvar på vägen.

Trädgården räddades

Eric och Britt Wickman satt och åt frukost i godan ro hemma i Humlegården, när de hörde ett förfärligt ljud av gnisslande och skrikande bromsar uppför riksvägen. När de skyndade ut och blev varse vad som hänt, kunde de bara konstatera att det var tur att bilen inte välvt lite tidigare. Då kunde de ha fått hela det blivande vindkraftverket i sin trädgård, med större skador till följd.

Nu hände ingenting värre än att brevlådorna vid vägkanten krossades. Chauffören kunde till synes oskadd själv klättra ut ur sin bil. Men Eric fick senare höra att efter ett par timmar kom chocken och skakningarna, så att den arme mannen fick lov att föras till sjukhus.

Trettiosjумeter långt och 55 ton tungt. Och ändå var det bara en bit av masten till ett vindkraftverk som hamnade i diket i Löa.

Lyftkran från Gävle

För att bärga det tunga ekipaget inkallades en stor lyftkran från Gävle.

– Först kom en tradare med 27 ton motvikt och sedan kom själva kranen, berättar Eric. Men när kranföraren klättrat ned på vägen föll han ihop och fick lov att föras till sjukhus han också. Om det berodde på anspänningen av att köra den stora kranen från Gävle, eller något blodtrycksfall är okänt. Men vindkraftbolaget kan knappast ha tyckt att den 13 oktober 2008 var den bästa av dagar.

För tung trafik för Västra Löa

Bärgningen av ekipaget tog nästan ett dygn. Och under tiden leddes trafiken genom Västra Löa. Jodå, vägverket hade frågat Västra Löa Väg förening om lov och lovat att betala eventuella skador på vägen. Och tur var väl det. För hianemej vad trasigt det blev.

Även om också den här vägen kallades riksväg en gång, så har den aldrig varit dimensionerad för vid pass 800 långtradar a cirka 40 ton styck. Det är vad den nuvarande riksvägen ska klara på ett dygn enligt vägföreningens kassör, Carl-Eric Persson.

Om det var fullt så många dunderdon som passerade genom Löa det där oktoberdygnet är osäkert, men vägen trycktes ihop med försämrad vattenavrinning till följd, plus att den smulades till grusväg på sina håll.

Nu har vägverket reparerat och dikat, för att ge vägbädden chans att torka ut och vägen att resa sig igen.

– Vi får vänta ett tag och se hur mycket vägen kan återhämta sig själv. Sedan ska vi ha besiktning innan vägverket kan få godkänt för sitt arbete, säger Carl-Eric.

Någon ny asfaltering av hela vägen är inte aktuell.

Butiksvärmning

Dalvikskvarn inviger sin nya Lölalokaler vid Hyttlös
fredag 12 december.

Kunder och nyfikna är varmt välkomna att se vad man kan göra av en gammal lagård.

Ta också chansen att prata pannor och värmeenergi.

Göran Larsson med flera finns på plats

Micke Norwald dukar förstås fram adventsstakar, ljusslingor, pepparkakor och annat ur Dalviks julsortiment.

Totto Elvenäs ”gör kanske något själv” och tar hjälp av syster Anne-Marie och brorsdotter Cassandra att höja julstämningen.

Kaffe och glögg ger också värme.

Öppet 8-18.

Reflexövning

Torsdagen

27 november

kl 18-21

släcks alla lampor
i Västra Löa.

Skolbarnen ska få
lära och se hur viktig
det är att alla är
försedda med
reflexer i mörket